

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 968. An, ut Ecclesia, cæmeterium, altare, calix censeantur & sint polluta, & egeant reconciliatione, requiratur, ut per quæ pollui divitur, sint publica & notoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

sic in specie si in Ecclesia sine effusione sanguinis in rixa confringatur os, aut reus ad Ecclesiam consecratam confugiens inde ad supplicium contra immunitatem ecclesie extrahatur, non esse opus reconciliatione Episcopali & consequenter non fuisse pollutam asserit Delb. l. c. quamvis addat honestum esse, ut à sacerdote aqua ab illo benedicta jussu Episcopi aspergatur. Idemque num. 3. fieri posse, ubi Catholici recipiunt ab hæreticis Ecclesias, in quibus hæreticorum excommunicatorum non denunciatorum corpora sepulta fuerunt, consuetudine passim vigente, quamvis ut, ubi præsens est Episcopus, vel facile adiri potest, petatur ejus licentia, decens esse, notent cit. AA.

2. Resp. ad secundum, verius est Ecclesiam ab Episcopo notoriè excommunicato per hoc non pollui, quia hæc violatio nullum in jure fundamentum habet, & lex penalis ad alia quam expressi non est extendenda. Ad hæc consecratio ab Episcopo excommunicato sit valida adeoque non iteranda. imo quia pollutio illa est posterior consecratione & hanc supponit, impossibile est, ut eadem actione Ecclesia simul consecratur & violetur. ita Pirh. h. t. num. 15. cum Laym. cit. c. 5. num. 9. contra Sylv. v. benedictio. q. 6.

Quest. 968. an ut Ecclesia, cæmeterium, altare, calix consecratus & sint polluta, & egeant reconciliatione, requiratur, ut per que pollui dicitur, sint publica & notoria?

1. Resp. primò de homicidio in Ecclesia patratò effusione sanguinis & seminis constare debet, seu esse debent notoria, antequam re ipsa polluat Ecclesia, ita ut quam diu de iis non constat, seu notoria non sunt vel notorie juris, hoc est per confessionem rei legitimamve probationem in judicio vel notorietate seu evidentia facti, nullus pollutionis inducatur effectus, sed Ecclesia inviolata famam retineat in æstimatione hominum, idque etiam, ut signate Delb. loc. mox citand. num. 24. respectu eorum qui quacunq; noticia id sciunt, vel ipsius qui delictum commisit, qui nullo modo tenetur se prodere & manifestare. ita Arg. c. significasti. de adul. cum Gl. in c. unie. h. t. in 6. v. pollui. communiter recepta Sylv. v. consecratio. 2. q. 5. Azor p. 2. l. 9. c. 5. q. 2. Barbos. l. c. allegat. 28. num. 37. Sanch. de mat. l. 9. d. 15. num. 10. de Lugo de Eucharistia d. 2. s. 2. n. 55. Suar. Tom. 3. in 3. parte. d. 81. s. 4. Fagund. l. 4. c. 4. num. 29. Sa. v. Ecclesiam num. 19. alique quos citat & sequitur Delb. c. 2. dub. 2. s. 1. à num. 23. ex ea ratione, quòd, cum consecratio & benedictio Ecclesie sit publica, non nisi publico & notorio actu tolli debeat ut Castrop. tr. 11. d. unie. p. 1. num. 2.

3. Resp. Secundò ad dictam notorietatem secundum sententiam probabilem (de qua Suar. l. c. cas. 3. dub. 2. & Fagund. p. 1. l. 3. c. 14. n. 34. accedere quoque necesse est sententiam declaratoriam criminis, & quod Ecclesia per crimen in ea commissum polluta sit, ut Delb. l. c. n. 27. quamvis, ut Idem, Cardin. de Lugo num. 55. testetur praxin in urbe Roma esse in contrarium. Rationem etiam responsionis addit Delb. num. 29. & seq. quòd, cum pœna pollutionis Ecclesie sit veluti quædam censura, nimirum instar interdici, ut docent Avila de cens. p. 5. d. 6. concl. 3. in fine.

Sayr. de cens. l. 5. c. 16. n. 1. Palud. Sylv. & alii, censura autem requirat judicis sententiam declaratoriam, ut post concilium constantiense censuratus vitari debeat, & post illud non teneatur interdictum servare, donec per judicis sententiam interdicti censura publicè denunciata fuerit.

Quest. 969. quæ loca Ecclesie eique adiacentia veniant ut Ecclesia censeatur polluta.

1. Resp. primò in ordine ad effectum pollutionis venit totum illud spatium, seu corpus Ecclesie consecratæ vel benedictæ, quod intra rectum illius interioris seu fornicem vel tabulatum & pavementum, ab ara summa ad parietem ei interpositum intercedit, comprehendendo tamen simul chororum & capellas laterales proprio muro à reliquo corpore illius non distinctas, vel si ab eo distinctas, ad eas ex ipso reliquo corpore pateat aditus vel per cancellos prospectus, ad cultum divinum pro muscis & fidelium divina audientium stationibus destinatas, uti & cryptas subterraneas ad eundem cultum vel fidelium sepulturam constructas, ita ferè Sanch. de mat. l. 9. d. 15. num. 25. & seq. Fagund. l. 3. c. 14. num. 46. Barbos. alleg. 27. n. 22. Jordan. lucub. l. 5. tit. 12. à num. 72. Pirh. h. t. n. 16. Delb. l. c. s. 7. n. 1. & 2. & 7. Wiestn. h. t. n. 43. unde,

2. Resp. Secundò: non pollutur Ecclesia si dicta committantur supra tectum secundum vel primum, seu supra fornicem illius, in turri seu campanili, in sacristia, aliisque cameris seu cubiculis ad sacrarum vestium aliarumque rerum Ecclesie custodiam deputatis, in cryphis subterraneis ad alios usus, quam divina peragenda fideliumve sepulturam constructis. Item in Ecclesie aditu extra januam, vel aditis extra Ecclesie murum pro statione vel deambulatione porticibus vel aliis. Glos. in cit. c. unie. v. sanguinis. Anchor. ibidem num. 2. Sylv. cit. q. 5. Sanch. l. c. num. 26. Jord. num. 78. Pirh. Wiestn. LL. cit. ex ea ratione, quod Ecclesie nomen, cum agitur de ejus pollutione, quæ penalis est & odiosa, strictè accipi debeat. Unde his non obstat, quod hujusmodi loca gaudeant adhuc immunitate Ecclesie, ut inde rei à ministris Ecclesie extrahi nequeant juxta l. pateant c. de his, qui confug. ad Eccles. can. 16. & can. 29. caus. 16. q. 4. cum immunitas illa sit specialis favor & privilegium, de quo, dum agitur, nomen Ecclesie sit latè accipiendum. ut Sperell. decis. 3. num. 10. Delb. de immunit. Eccles. c. 16. du. 9. s. 4. n. 6.

3. Resp. tertio de cætero, ubi locus sacer (qualis adhuc dicitur, licet non consecratus nec benedictus, modò autoritate publica Episcopi deputatus ad missæ sacrificium aliæque Sacramenta divinaque officia in eo peragenda, ut Sylv. v. loca religiosa. q. 2. Suar. Tom. 1. de relig. tr. 2. l. 3. c. 9. Abb. in c. ult. de censib. num. 4. Delb. c. 2. du. 2. s. 7. num. 14. juxta c. Ecclesia de immunit. Eccl.) sejunctus est ab Ecclesia consecratæ vel benedictæ, cum adhuc non tantum gaudere immunitate Ecclesie, sed & pollui, si prædicta in eo eveniant, cum ut Delb. l. c. num. 12. & alii cum deputatio talis, Episcopalis benedictioni æquivalat, tanquam juri communi conformius docent de Lugo l. c. n. 60. cum Abb. & aliis, contrarium tamen